

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 25C/17/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114202209
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Heinrich
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2016:4114202209.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa: MOTORQUE PRAHA s.r.o., IČO: 256 15 688, so sídlom Laudova 1018, Praha 7, zast. Advokátska kancelária Valko Marián & partners, s.r.o., IČO: 35 916 192, so sídlom Porubského 2, Bratislava, proti odporcovi: R. L. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., B. XX, o vydanie veci, o náhradu škody, sudcom JUDr. Petrom Heinrichom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.650 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšku súd konanie zastavuje.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania k rukám jeho právneho zástupcu Valko Marián & partners, s.r.o. v sume 2.116,59 eura, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 29.01.2014 domáhal voči odporcovi alternatívne vydania vecí, a to kufrík so vzorkami spínačov značky Eltav VDY20011, kufrík so vzorkami spínačov značky Topworx ATK1 a autonavigáciu značky MIO DigiWalker model C520FT GPS/1GB/S3C2440-400/GPS (SiRF III)/BT/MMC, spolu s kartou SD kartou /WinCE 5.0/ a držiakov, alebo náhrady škody za uvedené veci v sume 3.000,62 eura. Odporca bol zamestnancom navrhovateľa a predmetné veci mu boli poskytnuté za účelom výkonu práce. Veci odporca prevzal 27.10.2010 o čom boli spísané odovzdávacie protokoly. V dôsledku skončenia pracovného pomeru odporcu u navrhovateľa navrhovateľ vyzýval odporcu na odovzdanie vecí, avšak bezúspešne. Z reakcii odporcu navrhovateľovi nebolo jasné či odmieta veci vydať, alebo nimi nedisponuje.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava podaného návrhu. Po ukončení pracovného pomeru odporcu mal tento vrátiť veci, ktoré mu boli poskytnuté, pre účely výkonu práce, nevrátil však dva kufríky a jednu navigáciu. Hodnoty týchto kufríkov sú nadobúdacie ceny týchto kufríkov sú na čl. 19 a 22 súdneho spisu, kde sú uvedené ceny v dolároch a deň pred podaným návrhom boli prerátané na eurá. Tieto kufríky majú stále rovnakú hodnotu. Neprichádza pri nich k amortizácii resp. k zníženiu hodnoty. Čo sa týka navigácie, doklad o nadobudnutí je na čl. 24 súdneho spisu s tým, že navrhovateľ sa domáha zostatkovej hodnoty prípadne jej vydania, ktorú určil vo výške 70 eur. Keďže spočiatku nebolo jasné, či odporca tieto veci má a vydá ich, domáhal sa i alternatívneho petitu zaplataenia škody. Navrhovateľ bol oboznámený s výpoveďou odporcu k čomu uviedol, že trvá na tom, že odporca dva kufríky a navigáciu neodovzdal. Je pravdou že dňa 10.10.2012 sa stretli konateľ navrhovateľa s odporcom v auditorskej firme, odporca mu odovzdal nejaké veci, medzi nimi aj kľúče od auta, zo strany odporcu však neboli podpísané preberacie protokoly, resp. odovzdávanie vozidla. Konateľ navrhovateľa bol informovaný, že vozidlo je nepojazdné, čo aj zistil, pričom v kufrí

vozidla nenašiel žiadne kufríky, alebo navigáciu. Vozidlo musel dať odtiahnuť. Následne dával konateľ navrhovateľa ja trestné oznámenia ohľadne nevrátených kufríkov, nerobil by tak, ak by ich odporca odovzdal. K hodnote kufríkov uviedol, že magnety, ktoré sa v nich nachádzali nestrácali magnetizmus a funkčné boli aj spínače, veci nepodliehali korózii, a kufřík, keďže bol z plastu priemyselného, nestrácal svoj vzhľad. Predmetné veci boli podstatné pre výkon práce odporcu, tento počas pracovného pomeru neoznamoval, že by boli tieto veci znehodnotenú. Vzhľadom k tomu, že sa odporca vyjadril, že tieto veci nemá, upravil petít, podľa ktorého sa domáhal od odporcu len finančnej náhrady. K pracovným cestám odporcu uvádza, že predkladá celkové vyčíslenie pracovných ciest v sume 482,60 eura, ktoré je na troch stranách. Vo februári 2012 bola odporcovi vyplatená záloha za služobné cesty v sume 200 eur, ktorú navrhovateľ vyúčtoval, z ktorej mal odporca vrátiť sumu 41,70 eura. Navrhovateľ zistil, že nesprávne odporcovi vyplácal stravné, keď počas pracovných ciest nemal nárok navrhovateľ ešte aj na stravné ale len na cestovné náhrady. Preto, keď v marci 2013 vyúčtoval prac. cesty odrátal zo sumy 482,60 eura už vyplatené stravné v sume 197,82 eura od čoho odrátal 41,70 eura, čo bol zvyšok nevyúčtovanej zálohy a zvyšných 243,08 eura odporcovi zaplatil. Odporca bol informovaný o tom, že je mu vyplácané stravné a to aj za obdobie pracovných ciest. Doklad sa oboznamuje prečítaním a zakladá do spisu. Konateľ navrhovateľa sa kontaktoval so svedkyňou, následne jej zaslal e-mail. Právny zástupca navrhovateľa v záverečnom návrhu uviedol, že k tvrdeniam odporcu sa vyjadroval konateľ v podaní z 30.1.2015. Odporca nepreukázal odovzdanie vecí, trvali na návrhu.

Zástupca navrhovateľa uviedol, že sa pridrižava vyjadrenia právneho zástupcu. Odporca u nich nastupoval v roku 2010 a skončili s ním pracovný pomer v roku 2012, o čom sa vyjadroval aj súdny spor kde boli úspešný. Odporca bol obchodným zástupcom pre predaj priemyselného tovaru - spínače, servo pohony a podobe. Pri skončení pracovného pomeru odovzdával vozidlo, telefón, tieto dva kufríky však nie. Keď podľa neho sa vyjadril v tom zmysel, že ju je navrhovateľ ešte niečo dlžný, a keď mu to vyplatí, tak mu ich vráti. Aj keď veci riešili cestou polície nebolo jednoznačne jasné, či veci má alebo nemá. Tieto sú bežne nepredajné, okrem navigácie avšak pre navrhovateľa majú danú hodnotu, aj v súčasnosti by ich musel kúpiť za rovnakú cenu. Čo sa týka kufríkov, išlo o produkty, kde neprichádza k žiadnemu opotrebeniu a amortizácii, ani k žiadnemu morálnemu znižovaniu ceny zastaralosťou, keďže tieto produkty sú už dlhé roky na trhu. Skôr prichádza k zvyšovaniu ceny infláciou. On je na tieto veci odborník.

Odporca na pojednávaní uviedol, že u navrhovateľa pracoval až dokedy s ním neplatne neskončil pracovný pomer. Ešte sa súdi ohľadne neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Veci, ktoré od neho navrhovateľ chce, u seba nemá, keď tieto si myslí, že boli odovzdané navrhovateľovi a to jeho manželkou O. Y.. Na tomto sa pán Navrátil s jeho manželkou dohodli približne 27. Alebo 28.9.2012. Ona mala dať kufríky do auta, ktoré si približne o dva týždne navrhovateľ zobral, bez toho, aby prišlo k nejakému spísaniu skutočnosti o tom, že bolo auto odovzdané. Pán navrhovateľ si auto zobral približne dva týždne po tom, ako sa s jeho manželkou dohodol. Deň predtým niečo navrhovateľovi podpisoval, nevie, či to boli odovzdávacie protokoly. Manželka chcela aj e-mailom potvrdiť odovzdanie vecí, ale nefungovali e-mailly ani jej, jeho dcére, ani jemu, myslí si, že ich navrhovateľ zablokoval. V tom čase bývali na B. XX v I.. V súčasnosti s manželkou nežije, podal návrh na rozvod, nevie však presne, kde sa zdržuje. Navrhuje ju však vypočuť v tomto konaní ako svedkyňu. S manželkou v tom čase nekomunikoval, keďže mali rodinné problémy, preto nevie povedať, či tieto veci dala alebo nedala do auta, ona sa k tomu bude vedieť najlepšie vyjadriť. Čo sa týka vecí, išlo už o staršie kufríky, neboli nové vtedy keď ich dostal a boli z časti nefunkčné, išlo tam o magnety, ktoré nemali už takú účinnosť a taktiež o radiace jednotky, ktoré boli tiež nefunkčné. Podľa neho tieto veci postupom času strácali hodnotu. Ak by tieto veci mal, kľudne by ich odovzdal. Navrhovateľ mu nezaplatil všetky diéty, keď ich po skončení pracovného pomeru - neplatného vyčísli na 482,60 eur. Z tohto mu zaplatil 250 eur, čo si myslí. Teda tieto peniaze mu zase v sume 232,60 eura dlží navrhovateľ. Navrhoval toto konanie prerušiť do vyriešenia konania sp.zn. 9Cpr/5/2012, kde voči rozsudku OS podal odvolanie a do skončenia uvedeného konania má právo na zádržné právo na predmetné veci, ak materiál má. Trvá však na tom, že veci nemá. S konateľom navrhovateľa sa stretol, ako uvádzala právna zástupkyňa navrhovateľa za účelom odovzdania ďalších vecí sa však dohodli, že sa stretnú na ďalší deň, toto stretnutie sa už neuskutočnilo. Odporca uvádzal, že odovzdal konateľovi navrhovateľovi v audite dňa 10.10.2012 kľúče od auta. Na otázku súdu odporca uviedol, že vozidlo bolo odtiahnuté po tom ako odovzdal kľúče. Nevie uviesť 100 % či to bolo hneď na druhý deň, ale myslí si, že áno. Toto konanie namietal, keďže doposiaľ nie je skončené konanie ohľadne pracovnoprávneho vzťahu. Zo súdu nedostal žiadne rozhodnutie, nevie, či je právoplatné. Čo sa týka daných vecí, bola

vypočutá svedkyňa bývalá manželka, ktorá uviedla, že dala veci do auta podľa dohody s konateľom navrhovateľa, keď tak urobila na základe výzvy navrhovateľa.

Odporca v záverečnom návrhu uviedol, že s návrhom nesúhlasí. Spôsob, ktorým zo strany navrhovateľa došlo k prebratiu vecí, nie je riadnym spôsobom, takto sa veci neodovzdávajú a nepreberajú. Bývalá manželka pritom veci odovzdala.

Svedkyňa O. Y., na pojednávaní uviedla, že odporca je jej bývalý manžel. Vie, že pracoval u navrhovateľa. Konateľ navrhovateľ ju kontaktoval, keď sa mu nedalo skontaktovať s odporcom, pričom sa dohodli, že si príde po veci, nepamätá si presne kedy to bolo. Na druhý deň však mal po veci prísť, ona preto iniciatívne dala dva kufríky do kufra vozidla, jeden bol čierny a jeden šedý, iné veci tam nedávala. Na druhý deň mal po to konateľ prísť. Ona vtedy aj skôr odišla z práce, avšak mala zdrav. problémy s ramenom, preto bola u lekára, ktorý jej dal injekcie, potom bola doma a spolu. Konateľ navrhovateľa jej netelefonoval ani nezvonil. Len potom jej známy hovoril, že chodil od predného okna k zadnému, následne auto dal odtiahnuť, pričom bol aj vo vnútri auta, že ho videli točiť volantom. Ona mala kľúče od vozidla, ktoré neskôr odporca odovzdal navrhovateľovi. Vie o tom aj že sedel odporca s konateľom navrhovateľa v audite, čo bolo asi dva týždne predtým ako si bol po auto. Na otázku súdu svedkyňa uvádzala, že nevie, či hovorí správne časové údaje, je možné, že najprv kontaktoval navrhovateľ ju, ona dala následne kufríky do auta, pripúšťa, že to nemuselo byť deň predtým ako ho konateľ odtiahol, a stretnutie účastníkov mohlo byť v audite až potom ako tam dala kufríky a myslí si, že stretnutie v audite bolo pred odtiahnutím vozidla. Určite však v deň, keď bol odtiahnuť vozidlo bola na pohotovosti v nemocnici. Kľúče od auta boli položené v byte, kde ich aj brala, keď dávala kufre do auta. O tom, že dá kufre do auta sa dohodla s p. Navrátilom, nevie sa teda vyjadriť koľko ubehlo času odkedy dala kufre do auta, a kedy bolo auto odtiahnuté. Kľúče boli v byte na rovnakom mieste. Vozidlo bolo strieborný Renault. Keď sa vozidlo pokazilo, navrhovateľ chcel, aby odporca doniesol kufre do Prahy autobusom.

Svedkyňa B. K., uviedla, že pozná tak konateľa navrhovateľ ako aj odporcu. Pre navrhovateľa ako externá firma jej zamestnávateľ robil mzdy pre odporcu. Pracuje v spoločnosti Audit SK v Nitre. Pamätá si v čase, keď sa riešila výpoveď odporcu niekedy v septembri - októbri, že sa stretli u nich v kancelárii riešili niečo so mzdovými listami, ale aj nejaké odovzdávanie vecí, akých konkrétne nevie, a nevie, či sa aj nejaké veci priamo odovzdávali, pričom nebola po celý čas pri ich stretnutí. Ona odišla skôr ako obaja účastníci. Pamätala si, že odporca prišiel len s notebookom, nič so sebou nemal, žiadne kufríky. Vie, že obaja mali počítače otvorené, o tom, že by niečo podpisovali, nevie, pamätá si, že ešte odporca hovoril, že mu nejde tlačiť. To bolo jediné stretnutie účastníkov u nich v kancelárii. Odporca ešte prišiel, ale riešili len listinné doklady. Navrhovateľ ich požiadal, či by mohli prevziať veci od odporcu, ktoré aj konkretizoval, jednalo sa o nejaký kufrík. Zo strany odporcu však k žiadnemu odovzdaniu nedošlo. Ona sa o odovzdaní vecí s odporcom nebavila, vlastne už potom ani neprišiel.

Okrem výsluchu účastníkov konania a svedkov súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi prečítaním, a to : výpisom z OR, pracovnou zmluvou zo dňa 09.07.2010, odovzdávacími protokolmi zo dňa 27.10.2010, výzvami na vrátenie zo dňa 04.10.2012, 22.10.2013, faktúrami, dokladmi o úhrade, informáciami o cenách navigácií, vyúčtovaním prac. ciest odporcu, pripojeným spisom sp. zn. 9Cpr/5/2012, vyúčtovaním ciest s textom, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 30.01.2015, e-mailovou komunikáciou, faktúrami, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 13.04.2015, zaslaním ZP navrhovateľom dňa 23.07.2015, ZP č. /2015 vypracovaný Ing. Z. X., rozsudkom KS č.k. 9CoPr/2/2015-233 zo dňa 14.05.2015, čiastočným späťvzatím návrhu zo dňa 25.11.2015 a zistil tento skutkový a právny stav :

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 29.01.2014 domáhal voči odporcovi alternatívne vydania vecí, a to kufrík so vzorkami spínačov značky Eltav VDY20011, kufrík so vzorkami spínačov značky Topworx ATK1 a autonavigáciu značky MIO DigiWalker model C520FT GPS/1GB/S3C2440-400/GPS (SiRF III)/BT/MMC, spolu s kartou SD kartou /WinCE 5.0/ a držiakov, alebo náhrady škody za uvedené veci v sume 3.000,62 eura. Odporca bol na základe pracovnej zmluvy zo dňa 09.07.2010 zamestnancom navrhovateľa a predmetné veci mu boli poskytnuté za účelom výkonu práce. Veci odporca prevzal 27.10.2010 o čom boli spísané odovzdávacie protokoly.

Odporca dal dňa 05.09.2012 navrhovateľovi výpoveď z pracovného pomeru. Konateľ navrhovateľa sa pokúšal telefonicky spojiť s odporcom a aj jeho vtedajšou manželkou za účelom prevzatia zverených vecí. Okrem uvedených vecí mal odporca služobné vozidlo. K stretnutiu nedošlo. V dôsledku závažného porušenia pracovného pomeru dal navrhovateľ odporcovi okamžité skončenie pracovného pomeru dňa

04.10.2012. Následne dňa 09.10.2012 prišiel konateľ navrhovateľa do Nitry. S odporcom sa nestretol. Dňa 10.10.2012 došlo k ich stretnutiu v spoločnosti Audit s.r.o. v Nitre, čo potvrdila aj svedkyňa Petra Habrmanová, teda že k ich stretnutiu došlo niekedy v mesiacoch september, október, keď riešili výpoveď odporcu. Riešili nejaké mzdové listy a odovzdávanie vecí. Bližšie to špecifikovať nevedela. Odporca v tento deň odovzdal konateľovi navrhovateľa kľúče od vozidla. Navrhovateľ ich firmu požiadal o prevzatie nejakého kufríku od odporcu, čo sa však nerealizovalo. Dňa 11.10.2012 prišiel konateľ navrhovateľa po nepojazdné vozidlo zverené odporcovi. Vozidlo bolo odtiahnuté. V tom čase komunikoval cez dvere aj so svedkyňou O. Y. bývalou manželkou odporcu, ktorá uviedla že v byte sa kufríky nenachádzajú. Podľa konateľa navrhovateľa neboli ani v aute, pozeral aj do kufra vozidla, kde kontroloval výbavu vozidla. Dňa 15.10.2012 navrhovateľ emailom vyzval odporcu na odovzdanie kufríkov a GPS. V dôsledku skončenia pracovného pomeru odporcu u navrhovateľa navrhovateľ vyzýval odporcu na odovzdanie vecí, avšak bezúspešne. Navrhovateľ odporcovi zaslal list zo dňa 22.10.2013 Z reakcii odporcu navrhovateľovi nebolo jasné či odmieta veci vydať, alebo nimi nedisponuje. V priebehu konania vzhľadom na vyjadrenie odporcu, že predmetné veci nemá sa navrhovateľ ostal domáhať len náhrady škody voči odporcovi. Odporca namietal hodnotu vecí, ktoré boli staršie a nie úplne funkčné. Navrhovateľ tvrdil, že obsah kufríkov nestráca na kvalite a cene. Odporca počas pracovného pomeru neavizoval žiadne poškodenie či nefunkčnosť obsahu kufríkov. Navrhovateľ si za kufríky uplatňoval náhradu škody v sume 2.564,29 eura a 366,33 eura. Podľa dokladov o kúpe kufríkov tieto mali nadobudáciu hodnotu 3.500 dolárov a 500 dolárov a uplatňovaná suma je prepočet kurzu dolára a eura ku dňu 28.01.2014 (spísanie návrhu). Sumy sú bez DPH. Išlo o trváce zariadenia, nepodliehajúce opotrebovaniu. Podľa znaleckého posudku č. 8 znalca Ing. Z. X. mali kufríky hodnotu ku dňu 09.10.2012 v sume 2.590 eur (2.249,50 eura a 340,50 eura, bez DPH). Na základe posudku navrhovateľ v priebehu konania upravil škodu za kufríky na sumu 2.590 eur. Cenu navigácie navrhovateľ určil priemerom ponúk na internete v rozsahu 35 až 75 eur. Nadobúdacia cena bola 8.256,22 Kč. Spolu s SD kartou a držiakom si navrhovateľ uplatňoval škodu za tieto položky v sume 70 eur, v priebehu konania upravil škodu za navigáciu na sumu 60 eur. Celkovo sa tak navrhovateľ od odporcu domáhal sumy 2.650 eur a v sume 350,62 eura zobral návrh späť. Odporca uvádzal, že predmetné veci nemá. Namietal, že kufríky vrátil. O GPS s príslušenstvom to netvrdil. Kufríky vrátil tak, že ich jeho bývalá manželka nechala v aute ktoré navrhovateľ odtiahol. Na tomto sa konateľ odporcu s jeho bývalou manželkou dohodli koncom septembra 2012. Svedkyňa R. G. uvádzala, že mala kľúče od auta a kufríky dala do kufra auta deň predtým ako si po auto došiel konateľ odporcu. V deň odtiahnutia nebola doma. Vedela, že odporca sedel s konateľom asi dva týždne pred tým ako si bol po auto. Odporca tvrdil, že na tomto stretnutí odovzdal kľúče od auta a to dňa 10.10.2012. Následne svedkyňa pripustila, že kufríky do auta dala skorej. O tom, že ich tam dá sa dohodla s konateľom navrhovateľa. Neexistuje písomný doklad o odovzdaní predmetných vecí. Navrhovateľ tvrdil, že odporca odmietal veci vydať pokiaľ mu nebudú vyplatené diéty. Odporca sa voči výške škody bránil aj tým, že mu navrhovateľ nevyplatil všetky diéty. Po skončení pracovného pomeru boli vyčíslené na sumu 482,60 eura (č.l. 71, 97-99). Zaplatená mu bola suma 250 eur. Dlh navrhovateľa je v sume 232,60 eura. Navrhovateľ k tomu uviedol, že odporca nevrátil časť zálohy na február 2012 v sume 41,70 eura (č.l. 90, 102) a zvyšná suma 197,82 eura (č.l. 91,101) predstavovala už vyplatené stravné na opakované preplatenie ktorej počas pracovných ciest odporca nemal nárok. Sumu 243,08 navrhovateľ odporcovi vyplatil (č.l. 91).

V konaní sp.zn. 9Cpr/5/2012 vedenom na Okresnom súde Nitra sa odporca ako navrhovateľ voči navrhovateľovi ako odporcovi domáhal určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Okresný súd návrh zamietol a Krajský súd v Nitre rozsudok okresného súdu potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.06.2015.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 126 ods.1 Občianskeho zákona vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávnom zadržuje. Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba (ods.2).

Podľa § 131 ods.1 Občianskeho zákona neoprávnený držiteľ je povinný vždy vydať vec vlastníkovi spolu s jej plodmi a úžitkami a nahradiť škodu, ktorá neoprávnenou držbou vznikla. Môže si odpočítať náklady potrebné pre údržbu a prevádzku veci.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods.2 Občianskeho zákonníka škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 424 Občianskeho zákonníka za škodu zodpovedá aj ten, kto ju spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

Podľa § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Podľa § 450 Občianskeho zákonníka z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd náhradu škody primerane zníži. Vezme pritom zreteľ najmä na to, ako ku škode došlo, ako aj na osobné a majetkové pomery fyzickej osoby, ktorá ju spôsobila; prihliadne pritom aj na pomery fyzickej osoby, ktorá bola poškodená. Zníženie nemožno vykonať, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne.

Podľa § 81 písm. e) zákonníka práce zamestnanec je povinný najmä hospodáriť riadne s prostriedkami, ktoré mu zveril zamestnávateľ, a chrániť jeho majetok pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím a nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa,

Podľa § 185 ods. 1 zákonníka práce zamestnanec zodpovedá za stratu nástrojov, ochranných pracovných prostriedkov a iných podobných predmetov, ktoré mu zamestnávateľ zveril na základe písomného potvrdenia.

Podľa § 185 ods. 2 zákonníka práce zamestnanec sa zbaví zodpovednosti úplne alebo sčasti, ak sa preukáže, že strata vznikla úplne alebo sčasti bez jeho zavinenia.

V zmysle citovaných zákonných ustanovení vzhľadom na hore uvedené skutočnosti súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 2.650 eura. Navrhovateľ sa domáhal voči odporcovi alternatívneho návrhu ktorí po výsluchu odporcu upravil, tak, že sa domáhal len náhrady škody. Nešlo o zmenu návrhu, len o jeho upresnenie v tom, že z vydanie veci alebo náhrady škody si navrhovateľ vzhľadom na dokazovanie vybral náhradu škody. Odporca bol zamestnancom navrhovateľa, ktorý mu oficiálnym spôsobom písomným predávacím protokolom odovzdal dva kufríky so vzorkami a GPS navigáciu a to dňa 27.10.2010. Z dôvodu skončenia pracovného pomeru, keď bolo súdom právoplatne konštatované, že pracovný pomer bol skončený v súlade so zákonom, mal odporca zverené predmety odovzdať navrhovateľovi. Vzhľadom na spôsob prevzatia vecí, mal odporca rovnakým spôsobom, teda písomným odovzdávajúcim protokolom veci navrhovateľovi odovzdať. Takýmto spôsobom však k odovzdaniu vecí nedošlo, a ak malo prísť k odovzdaniu vecí nejakým iným faktickým spôsobom, dôkazná povinnosť o ich odovzdaní navrhovateľovi bola na odporcovi. Súd mal za to, že odporca v tomto smere dôkazné bremeno neuniesol, teda nepreukázal, že predmetné veci navrhovateľovi odovzdal. Zástupca navrhovateľa s odporcom sa osobne stretli, kde odporca odovzdal navrhovateľovi kľúče od vozidla a navrhovateľ si nasledujúci deň vozidlo odtiahol. Svedkyňa O. G. vypovedala, že mala kľúče od vozidla a deň predtým

ako si odporca po vozidlo prišiel dala kufríky do kufru vozidla. Tvrdila pritom, že odporca sa s konateľom navrhovateľa stretol asi dva týždne predtým ako si bol po auto. Na základe tejto skutočnosti potom tvrdila, že kufríky dala do auta skorej, pričom sa na tom mala dohodnúť s konateľom navrhovateľa. Konateľ navrhovateľa tvrdil, že keď si bol po auto, kufríky sa v ňom nenachádzali, a zo svedkyňou komunikoval cez dvere, pričom táto mu povedala, že kufríky nie sú v byte. Súd pre zjavnú rozpornosť a neurčitost' výpovede svedkyne (čas uloženia kufríkov do auta a odovzdanie kľúčov od auta odporcom navrhovateľovi, kontakt so zástupcom navrhovateľa) nepovažoval jej výpoveď za dôveryhodnú. Odporca iným spôsobom odovzdanie predmetných vecí navrhovateľovi nepreukázal. Ak by aj bola teoreticky pravda, že svedkyňa dala kufríky do auta, nemohol by súd považovať toto za odovzdanie kufríkov do reálnej držby navrhovateľa, a teda, ak by tam aj boli, ale do prevzatia vozidla navrhovateľom sa stratili, zodpovednosť za túto skutočnosť by niesol stále odporca, pretože za zverenú vec zodpovedal až do ich zákonného odovzdania navrhovateľovi, za ktoré danie do kufru vozidla, považovať nemožno. Navrhovateľ sa za kufríky domáhal náhrady škody v sume 2.564,29 eura a 366,33 eura. Potom ako odporca spochybňoval hodnotu kufríkov, predložil znalecký posudok, podľa ktorého mali kufríky hodnotu 2.249,50 eura a 340,50 eura, spolu 2.590 eur. Za navigáciu sa domáhal navrhovateľ náhrady škody v sume 70 eur, keď dokladoval podobné navigácie v sume 35 až 75 eur, pričom navigácia mala aj SD kartu a držiak. Sumu v priebehu konania upravil na 60 eur. Súd mal za to, že výška náhrady škody na nevrátených hnuťelných veciach bola navrhovateľom preukázaná listinnými dôkazmi, ktoré osvedčili hodnotu vecí v žalovanej výške. Odporca v rámci obrany namietal výšku náhrady škody aj z titulu započítania z jeho pohľadávkami, voči navrhovateľovi z titulu nevyplatených diéť. Súd sa touto skutočnosťou zaoberal, pričom z predložených dokladov bolo preukázané, že účastníci sú ohľadne diéť, cestovného a poskytnutých záloh vysporiadaní. Odporca tvrdil, že navrhovateľ mu mal vyplatiť sumu 482,60 eura, pričom vyplatená mu bola suma 243,08 eura. Vo zvyšku však navrhovateľ započítal odporcom nevrátenú zálohu v sume 41,70 eura a neplatne vyplatené stravné v sume 197,82 eura, na ktoré odporca nemal zákonný nárok. V časti o zaplatení sumy 350,62 eura súd konanie podľa § 96 O.s.p. zastavil.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods.2 O.s.p. tak, úspešnému navrhovateľovi priznal pomerné právo na náhradu trov konania v sume za zaplatený súdny poplatok, vecné náklady navrhovateľa a trovy právneho zastupovania. Súdny poplatok bol zaplatený v sume 180 eur. Vecné náklady navrhovateľa predstavovali úhradu za znalecký posudok v sume 150 eur a cestovné výdavky v sume 175,18 eura. Trovy právneho zastupovania zo žalovanej sumy pozostávajú z ôsmich úkonov právnej pomoci (prevzatie zastupovania, podanie návrhu, účasť na pojednávaní dňa 26.06.2014, 15.01.2015, 28.05.2015, 22.03.2016, písomné vyjadrenie zo dňa 13.01.2015, 30.01.2015) v sume za úkon 121,17 eura, dvoch úkonov (účasť na odročenom pojednávaní dňa 09.09.2014, 24.11.2015) v sume za úkon 30,29 eura, jedného režijného paušálu v sume 7,81 eura, troch režijných paušálov po 8,04 eura, piatich režijných paušálov po 8,39 eura, jedného režijného paušálu v sume 8,58 eura, náhrady straty času v sume 498,24 eura, cestovných náhrad v sume 269,82 eura, všetky položky s 20 % DPH v zmysle vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci číslo 655/2004 Z.z.. Spolu predstavovali trovy sumu 2.761,73 eura. Navrhovateľ bol úspešný v sume 2.650 eur - 88,32 % a odporca v sume 350,62 eura (späťvzatá časť v priebehu konania) - 11,68 %. Súd priznal navrhovateľovi náhradu trov v rozsahu 76,64 % (88,32 - 11,68) správne uplatnených trov, čo predstavuje sumu 2.116,59 eura. Súd úkony písomné vyjadrenia z 13.04.2015 a z 23.07.2015 právnenému zástupcovi navrhovateľa nepriznal. Oznámenie svedka, či predloženie znaleckého posudku nemožno považovať za úkon právneho zástupcu za ktoré by mal mať podľa vyhlášky právo na náhradu trov konania. Znalecký posudok pritom mal navrhovateľ predložiť priamo s návrhom tak aby bola hodnota veci nesporná od podania návrhu. Preto súd pri rozhodovaní o trovách konania nepostupoval podľa § 142 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za

nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.), pričom podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.